

en Valglov, som man fremstiller som bevidst uretfærdig, som tilsigtende Fordele for et Parti eller en Gruppe af Partier paa andre Partiers Bekostning. Jeg var selv den Gang en meget ung Mand og paa det Tidspunkt meget fast i min politiske Mening, og jeg har altid været og var ogsaa den Gang ret lidenskabelig i mine politiske Meninger. Jeg kan tydelig huske et Par Møder, som jeg var til Stede ved, hvor Angrebene paa denne Valglov gjorde det dybeste Indtryk paa min unge Hjerne, til Tider endog et ganske knugende Indtryk; og jeg er ganske overbevist om, at Angrebene paa denne Valglov førte Titusinder af Stemmer over paa den anden Side.

Derfor vil jeg gerne i Dag slutte med at sige til dem, der maatte kunne erindre denne Periode, at det er en farlig Sag overfor en Valglov at tage et Standpunkt, som kan fortolkes derhen, at man ønsker at opretholde Uretfærdigheden. Ved Hjælp af en Valglov at opretholde og tilskære Forholdene saaledes, at Mindretal bliver Flertal og Flertal bliver Mindretal, er efter min Mening i sig selv en ganske umoralsk politisk Gerning, hvis man stiller sig paa Parlamentarismens Grund og kræver Respekt for Flertalsherredømmet i Landet. Men ved Siden deraf er det ogsaa en farlig Sport, og jeg advarer imod at komme ind paa den ad den ene eller den anden Vej. Vi maa naa dertil, at der til et Flertal af Vælgere svarer et Flertal i Folketinget. Vi maa naa ind paa, at der, naar vi har Flertalsstyre, saa ogsaa bliver en redelig Valglov, som gennemfører dette Flertalsstyre. Jeg tror paa dette Punkt at kunne sige, at mit Parti staar samlet om Ønskeligheden af at skabe en saadan Valglov. Naturligvis er der, som fremhævet af de foregaaende Ordførere, ogsaa i mit Parti delte Meninger om Enkelthederne, og det vil jo saa afhænge af Forhandlingen i Udvalget, hvor langt man vil kunne komme. Jeg haaber imidlertid, man vil kunne komme et godt Stykke frem mod Vejs Ende i Udvalget, og at man maa kunne naa et godt Resultat. Dette kræver imidlertid ogsaa Indrømmelser fra Regeringspartierne Side. Hvis de stiller sig stift og stejlt paa de Principper, som ligger til Grund for Forslaget her, og siger, at de vil ikke fravige noget i den Henseende, saa kan de ikke bagefter komme og sige til os andre, at det er os, der har hindret Valgloven. De maa være villige til at gøre Indrømmelser, som vi andre skal være villige til at gøre det, kun

derigennem kan man naa til et Resultat. Den, der ikke vil gøre nogen Indrømmelse, bærer sin Del af Ansvaret for, at vi ikke faar nogen Valglov gennemført.

L. Rasmussen: Under et Møde i Fjor Sommer i min Valgkreds blev det foreholdt mig, at man fandt det mærkeligt, at Rigsdagen, naar den beskæftigede sig med Valgloven, og særlig naar den beskæftigede sig med Rigsdagsmændenes Diæter, gjorde det paa en underlig hemmelighedsfuld Maade, saa at man næsten bestræbte sig for, at ingen, eller i alt Fald kun faa, skulde faa det at vide. Det var under Omtalen af Forhøjelsen af Diæterne fra 10 til 15 Kr., at denne Bøbrejdelse fremkom, og jeg fandt, der var noget berettiget i den. Det er ganske rimeligt, at man beskæftiger sig med dette Spørgsmaal ganske paa samme Maade som med andre Spørgsmaal, og jeg tror, at man fra alle Sider er klar over, at naar man nu skal til at beskæftige sig med en Revision af Valgloven, vil det ogsaa blive nødvendigt, at man beskæftiger sig med Spørgsmaalet om Rigsdagsmændenes Diæter. Det er i Dag saadan, at en Rigsdagsmand fra Provinserne ikke kan leve her i København for de Penge, han faar udbetalt i Diæter, og det er efter min Mening højest udemokratisk. Det skulde gerne være saadan, at ingen Mand her i Danmark var saa fattig, at han ikke havde Raad til at være Rigsdagsmand. Derfor vil jeg bede det Udvalg, der faar med Valgloven at gøre, om at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Jeg har ikke noget Mandat til at tale paa mit Partis Vegne; jeg har talt med Mænd af forskellige Partier, og de er alle enige om, at der maa foretages en Ændring, fordi det nuværende Forhold er fuldkommen urimeligt. Personlig vilde jeg finde, at den bedste Ordning vilde være den at fastsætte et fast aarligt Vederlag til Rigsdagsmænd, men at der derudover blev fastsat et Vederlag for de Medlemmer af Rigsdagen, der bor i Provinserne, og som skal rejse herind til Rigsdagens Møder. Jeg har i 8—9 Aar boet i Provinserne og været Medlem af Rigsdagen og har nu i det sidste Aar boet her i Hovedstaden; jeg har derigennem haft god Løjlighed til at skønne, at disse Rigsdagsdiæter betyder noget vidt forskelligt, naar man bor her, og naar man bor i Provinserne. Jeg kunde, som sagt, ønske, at man fik fastsat et fast aarligt Vederlag, og at saa Provinsrepræsentanterne fik et Tillægsvederlag for hver Dag, de af Hensyn til Rigsdagen maatte opholde sig her